

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE

194191
14.1.71

B
Mid
UB

Aan

Zijne Excellentie
de Minister-President

Voorzitter van de
Raad van Ministers

Ministerraad dd 15 januari 1971 / 46 Besprek

Departementsonderdeel: DGES

Datum: 13 januari 1971

Onderwerp: Nota inzake het aanvangs-
percentage van de Engelse bijdrage
aan de financiering

Kenmerk- 6082

Foto-no.: F/339/71

TER BEHANDELING IN DE MINISTERRAAD VAN 15 JANUARI 1971

Hierbij moge ik U doen toekomen een in interdepartementaal overleg opgestelde aantekening inzake het aanvangspercentage van de Engelse bijdrage aan de financiering van de Europese Gemeenschappen.

Wegens de grote spoed die, met het oog op de besprekingen te Brussel, bij de bepaling van het Nederlandse standpunt geboden is, kon deze aantekening niet, zoals gebruikelijk, geleid worden via de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatievraagstukken.

Spoedshalve zend ik afschrift dezes rechtstreeks aan de leden van Uw Raad toe.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

w.g.

J. Luns

De Engelse Bijdrage aan de EEG-financiering

De Raad voor Europese Zaken besliste op 13 november 1970 ten aanzien van de Engelse bijdrage aan de begroting van de uitgebreide Gemeenschappen, dat het Verenigd Koninkrijk tijdens de overgangsperiode geleidelijk dient toe te groeien naar zijn volle bijdragenpercentage, te beginnen met 15%, elk volgend jaar te verhogen met 1%.

Sedertdien heeft zich een ontwikkeling voorgedaan die, naar het oordeel van de meerderheid van de betrokkenen bij het interdepartementaal overleg terzake van de toetredingsonderhandelingen, een her-overweging van deze beslissing noodzakelijk maakt. In de eerste plaats heeft de Europese Commissie op 17 november 1970 in haar mededeling aan de Raad alternatieve systemen voorgesteld voor de inpassing van het V.K. in de financieringsregeling. Volgens het ene systeem zou het V.K. beginnen met een bijdrage van 21,5% - een aandeel dat gedurende de overgangsperiode min of meer constant zou blijven. Volgens het tweede systeem zou de aanvankelijke bijdrage liggen tussen 10 en 15% om na 5 jaar op te klimmen tot een getal tussen 20 en 25%. Een meerderheid van de Lid-Statens, waaronder ook Nederland, heeft zich uitgesproken voor het tweede systeem, zonder zich echter op bepaalde cijfers vast te leggen.

In de tweede plaats heeft de Engelse Regering op 16 december jl. haar voorstellen omtrent de financiering gedeponneerd. Deze komen er op neer, dat het V.K. meent aan het einde van de 5-jarige overgangsperiode 13 à 15% van de begroting te moeten dragen en dat zij in vijf gelijke stadia hier naar toe wil groeien, d.w.z. te beginnen met een bijdrage van 3%. De Engelse Regering heeft daarbij te kennen gegeven dat dit vraagstuk van het aanvangspercentage voor haar zowel uit economische overwegingen als uit psychologisch gezichtspunt van uitzonderlijk belang is.

De voorlopige reactie van Nederlandse kant op het Engelse voorstel is afhoudend geweest. Enerzijds bestaat er begrip voor de noodzaak van geleidelijke opbouw van de Engelse bijdrage; anderzijds wordt echter een aanbod van 3% als niet geheel serieus beschouwd en in elk geval onhaalbaar te Brussel. Enige van de door het V.K. aangeroerde argumenten zijn niet bijzonder overtuigend. Overtuigend zou eventueel wèl het argument zijn, dat de positie van de Britse betalingsbalans in 1973 geen grotere

bijdrage dan 3% (bij de huidige omvang van de EG-begroting ongeveer 90 miljoen rekeneenheden) zou toestaan. Het is echter een gevaarlijk betoog zeker nu het gesprek over de delicate financieel-monetaire problematiek nog moet beginnen - daar het de tegenstanders van de toetreding het argument in handen geeft om te betogen dat Engeland eenvoudig niet in staat is toe te treden.

Maar terwijl in het interdepartementaal overleg het aanbod van 3% onrealistisch laag werd geacht, was de meerderheid der betrokkenen ook van mening dat een Nederlands uitgangspunt van 15% te hoog is. Deze positie is te ver van het Engelse standpunt verwijderd en zou Nederland bovendien in het gesprek tussen de Zes plaatsen aan de kant van de meest restriktieve partij. Vasthouden aan 15% zou Nederland in feite verhinderen mee te werken aan de noodzakelijke compromis-oplossing. In dit verband valt ook op te merken dat een lagere Engelse aanvangsbijdrage geen vermeerdering betekent van de financiële lasten voor de bestaande Lid-Staten, doch slechts een verlangzaming van het tempo waarin deze lasten zullen dalen (bij een gelijkblijvende omvang van de gemeenschapsbegroting).

Om deze redenen - maar vooral ook met het oog op de tactiek - zouden de vertegenwoordigers van de ministeries van Buitenlandse Zaken, Economische Zaken en Landbouw en Visserij de Ministerraad willen aanbevelen te besluiten dat Nederlands vooralsnog ten aanzien van het aanvangspercentage van de Engelse bijdrage een flexibele positie zal innemen, gericht op het bereiken van een voor de EEG en Engeland acceptabel compromis. Deze positie zou de mogelijkheid moeten inhouden, afhankelijk van de rigiditeit van het standpunt van met name Frankrijk, om ons aan te sluiten bij die Lid-Staat, die het laagste aanvangspercentage voorstaat. Het Engelse aanbod van 3% blijft echter te laag.

De vertegenwoordiger van het Ministerie van Financiën verwees naar de terzake in de REZ uitgesproken meningen en de daar bereikte conclusie. Hij kon er echter mee instemmen dat een en ander nogmaals zou worden gezien, terwijl hij tevens zijn medewerking zou willen verlenen aan een besluit om, hangende dit onderzoek, het standpunt van 15% nog niet te Brussel uit te dragen.^{x)}

x) Dit besluit is inmiddels reeds genomen.

DGES, 12 januari 1971